

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. Vtrum extrema vnctio sit vnum Sacmentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](#)

Sentaneum fuit, ut etiam institueret aliquod pro exitu, quia tunc maximè opus est, & homo minimè aptus est ut se ipsum iuuet. Dices: Sufficere confessionem & Eucharistiam. Respondeo: Uniuersè non sufficere: tūm quia sunt plurimi, qui tunc nec confiteri, nec Eucharistiam sumere possunt; tamē hoc Sacramēto possunt ab æternā morte liberari: tūm quia tunc singulari est opus auxilio, ergo & singulare Sacramento: tūm deniq; quia post confessionem & Eucharistiam manent reliquæ peccatorum impedientes ingressum cœli: ergo oportebat esse Sacramēto aliquod, quo ille proprie abstergerentur, & mens ad cœlestia disponeretur.

D V B I V M II.

Vtrum extrema Vnctio sit unam Sacramētum?

Respondeo: Esse vnum Sacramētum, et si constet varijs vntionibus, & formulis verborum partialibus. Vide D. Thomam. Sed dubiū est: Vtrum plures istæ vntiones ita pertineant ad rationem Sacramēti, vt, nisi omnes adhibeantur, saltem quæ in locis sensuum adhiberi solent, nihil sit actum, id est, non sit Sacramētum?

Dominicus Soto multiique alij putant, illas vntiones omnino esse necessarias ad rationem Sacramēti, adeò, ut ante ultimam nihil efficiatur. Ratio est: quia hoc Sacramētum applicatur homini in modum perfectæ medicinæ ad curanda vulnera interiora: ergo de eius ratione est, ut applicetur ad omnes sensus externos, tanquam ad omnes radices vulnerum animæ interiorum. Pater consequentia: quia alioquin non habebit rationem perfectæ medicina; non enim significabit perfectam curationem.

In singulis vntionibus est ratio Sacramēti. Verum altera sententia etiam est probabilis, nempe in singulis vntionibus esse rationem Sacramēti, quamvis omnes ad integratatem vnius perfectæ vntionis concurrent, eo ferè modo, quo suprà q. 73. a. 2. dictum est de Eucharistia. Tenet Scotus d. 23. in fine. Paludanus, ead. distinct. q. 1. art. 3. conclus. 2. & q. 2. sub finem. Ioan. Medina Cod. De confessione, q. 11. citas pro hac sententia Adrianū. Infiniat D. Thomas hic in Corpore sub finem, ad 1. & 3.

Probatur Primò: Quia vntiones istæ nō sunt coniunctim per modum vnius, sed seorsim; & quæque habet suam integrā formam, non dependentem à precedentibus vel consequentibus: ergo &c.

Secundò: Sacraenta statim efficiunt, quod significant: sed vntio, v. g. oculorum cum suâ formâ significat condonari peccata commissa per oculos: ergo hæc vntio statim hoc efficit, nec expectatur reliquorum sensuum vntio: sicuti vt conferetur species panis, non expectatur consecratio vini; aut vt species panis gratiam conferat, non expectatur omnipotio speciei vini.

Tertiò: Vnum Sacramētum non potest confici à duobus ministris, nisi constet partibus quæ per se sunt Sacramētum, ut patet in Baptismo, Confirmatione, Pœnitentiâ, & similibus, quæ non possunt à duobus ministris successiue fieri, eo quod pars Sacramēti non sit Sacramētum: vnu enim simplex Sacramētum non potest fieri, nisi ab uno ministro. Atqui hoc Sacramētum potest

successiue conferri à duobus ministris; si enim Sacerdos post vntionem duorum sensuum deficiat, alius debet ei succedere, qui non potest illas duas vntiones repetrere, sed debet progredi ad alias; quod est signum illas duas habuisse suum effectum, & in illis constitisse rationem Sacramēti, ut pater in Eucharistia; si enim post consecratione panis deficiat Sacerdos, qui substituetur, perget consecrare calicem, non vero nouum panem consecrabit.

D V B I V M III.

Vtrum hoc Sacramētum fuerit à Christo institutum?

Responderet: Istud Sacramētum, sicut & cetera, immediatè esse à Christo institutum, non ab Apostolis. Patet ex Concilio Tridentino, sess. 7. can. 1. vbi hoc definitur de omnibus Sacramētis, quamvis illud verbum, *Immediatè*, non exprimatur. Et sess. 14. can. 1. definitur id ipsum speciatim de hoc Sacramētum. Idem clarè colligitur ex verbis D. Iacobi: non enim tam absolute promitteret virtute illius *saluationem & remissionem peccatorum*, nisi sciuisset illud à Domino esse institutum, cuius solius virtute id fieri potest. Vide quæ supra dicta sunt q. 64. art. 2.

Notandum est: Magistrum hoc loco videri sentire contrarium ex Hugone Victorino, qui lib. 2. de Sacramētis part. 15. cap. 2. dicit, *Sacramētum Vnctionis infirmorum ab Apostolis institutum legitur: ait enim Iacobus, Infirmitur quis ex vobis? &c. Et D. Bonavent. hac distinct. 21. art. 1. q. 2. Spiritus sanctus*, inquit, *per Apostolos hoc Sacramētum instituit. Sed forte explicari possunt, quod loquantur de institutione promulgatoriâ; sic enim D. Thomas explicat Magistrum: quomodo Moyses interdum Author dicitur Veteris legis.*

D V B I V M IV.

Vtrum materia huius Sacramēti sit oleum ab Episcopo consecratum?

Responderet Affirmatiuē. Est fide tenendū. Patet ex Concilio Florentino, vbi dicitur, *Huius Sacramēti materiam esse oleum oliae ab Episcopo benedictum. & Tridentino sess. 14. c. 1. De extrema Vnctione: Intellexit, inquit, Ecclesiæ materiâ esse oleum ab Episcopo benedictum. Idem expressè habetur in Concil. Cabilonensi 2. can. 48. Secundum B. Iacobi Apostoli documentum, cui etiam decreta Patrium consonant, infirmi oleo, quod ab Episcopis benedictur, à Presbyteris vngi debent. Idem expressè habet Innocentius I. suprà; & Beda in cap. 5. Iacobi, dicens, Per illa verba, Vngentes oleo in nomine Domini, significari oleum benedictum, nec posse, nisi ab Episcopis conficeretur.*

Et quidē quod debeat esse Oleum, patet ex ipsa Scriptura, *Vngentes*, inquit, *Oleo. Quia verò nullus liquor propriè est Oleum, nisi qui ex oliuis exprimitur, idè necessè est, ut sit oleum oliae, vt expressè habet Concilium Florentinum. Vnde per oleum anygdalinum, nucum, raparum, &c. nihil efficietur. Ratio primaria est, institutio diuinæ Congruentia est, quia oleum optimè significat effectum huius Sacramēti. Primum enim lenit; vnde significat optimè alleiationem infirmi. Deinde curat vulnera, & intima penetrat: vnde significat*

Affirmatur

Explicatur
Magister,

Responso
affirmans
est de fide,

Debet esse
Oleinm olio
na.